

S-Klub – setkávání seniorů na faře v Liberci

program na říjen:

setkání se koná každé liché úterý od 14-15 hodin

- úterý 7. října – Filip Susa: pokračování zdravotnické etiky
(téma: důstojnost)
- úterý 21. října – Marie Bláhová: Bohumil Hrabal

K volbě faráře 12. 10. 2025

V neděli 12. října proběhne volba faráře sboru na další pětileté období. Ve sboru působím již od února 2011. Po první volbě na 10 let jsem byl zvolen podruhé v roce 2021 na 5 let. Volby se opakují, aby obě strany mohly vyjádřit svou vůli. Neexistuje univerzální rada, jak dlouho zůstat na jednom sboru.

Za sebe bych chtěl říci, že mě v Liberci drží více věcí. Předně si myslím, že ve sboru je řada rozdělaných úkolů a že mě práce v libereckém sboru stále těší a stojíme před novými výzvami a způsoby práce. Nedávno zvolené staršovstvo je aktivní, má odvahu do nových věcí a spolupráce je výborná. Také bych rád dovedl Liberecký seniorát až k reformě seniorátů a sloučení s Královehradeckým seniorátem na konci roku 2026. Rád chodím i do nemocnice jako kaplan, práce se tam stále rozvíjí.

Zvykli jsme si tu jako rodina, manželka Ema má dobrou práci v muzeu a syn Kryštof tady studuje na Fakultě umění a architektury. To jsou tedy mé důvody, proč bych byl rád v neděli 12. října zvolen na další pětileté období.

Filip Susa

Sborový infolist - říjen 2025

Informační list Farních sborů
Českobratrské církve evangelické
v Liberci a Novém Městě pod Smrkem
mobil: 603 916 856 farář Susa,
728 520 174 farářka Halamová

Číslo účtu: 2000 49 26 30/2010 (Liberec)

2903110410/2010 (Nové Město pod Smrkem)

Sledujte sborové stránky:

nove-mesto-pod-smrkem@evangnet.cz, liberec@evangnet.cz,

Srdečně zveme na bohoslužby a další setkání v Liberci:

5. 10. 2025	9:00	Rodinná bohoslužba
12. 10. 2025	9:00	Bohoslužba – káže farář Ondřej Titěra z Jablonce nad Nisou, povede sborové shromáždění s volbou faráře Filipa Susy
19. 10. 2025	9:00	Bohoslužba s nedělní školou a vysluhováním VP, poté schůze staršovstva
26. 10. 2025	9:00	Bohoslužba

Střední generace – sobota 11. října 18:00 – 20:00 na faře

Hudební nešpory ke Dni reformace – neděle 26. října

od 17 hodin, na varhany zahraje kantor Michael Tittmann

Konvent Libereckého seniorátu – sobota 8. listopadu

od 9:30 v Liberci – s volbou laických členů seniorátního výboru!

výlet s konfirmandy – sobota 22. listopadu do Ochranova,
po stopách Obnovené Jednoty bratrské

Víkend s konfirmandkami

Od pátku 12. září do neděle 14. září uspořádal br. farář Filip Susa společně se svým kolegou ze sboru Šluknovsko Richardem Vlasákem víkendový pobyt pro konfirmandky na faře v Libštátu. Toto soustředění bylo součástí širšího plánu, který Filip už dříve pro děvčata připravil a jehož cílem je seznámit se v rámci přípravy ke konfirmaci s našimi evangelickými dějinami a tradicemi. Přímou účastnic (protože dvě z nich jsou zároveň moje vnučky) jsem se dozvěděla, a br. farář to potvrdil, že setkání se vydařilo, děvčata společně prožila mnoho pěkného a zajímavého, velmi je zaujal i farář spojených sborů Rumburk a Varnsdorf Richard Vlasák.

Třem konfirmandkám z libereckého sboru – Aničce Kančiové (AK), Martě Künzelové (MK) a Ditě Voženílkové (DV) - jsem položila následující čtyři otázky s prosbou, aby na ně každá alespoň stručně odpověděla:

Jak se ti líbilo v Libštátu jako takovém (tím myslím městečko, okolí kostela s farou...)? Jaká činnost (jaký úkol), které jste společně vykonávali, tě bavila nejvíc? Co pro sebe nejzajímavějšího ses dozvěděla? Chceš uvést cokoli dalšího, co tě třeba zaujalo, potěšilo, překvapilo...?

Tady jsou odpovědi děvčat:

AK: V Libštátu se mi moc líbily krásné louky, kostely, okolí a také dům, ve kterém jsme bydleli. Moc se mi líbilo krkonošské muzeum, bylo tam hodně zajímavých věcí jako staré fotky z míst ve Vrchlabí. Muzeum bylo samo o sobě velké a krásně zachované.

MK: Městečko se mi líbilo a byla tam moc hezká příroda. Nejvíc se mi líbilo společné zpívání. Dozvěděla jsem se nové informace o dějinách evangelického náboženství. Nejvíc mě zaujalo muzeum ve Vrchlabí.

DV: Libštát je moc hezký. Nejvíc se mi líbila sobotní vycházka k druhému kostelu. Dozvěděla jsem se například o formě dorozumívání zvané kipu – skládání informace z provázků. A potěšilo mě společenství příjemných lidí.

Připravila M. Ježdíková

Stalo se vám někdy, že jste chodili léta po chodníku a až najednou vám padl zrak na něco, čeho jste si nikdy předtím pořádně nevšimli? Něco podobného se mně přihodilo, když jsem přišla na kruchtu v kostele v Novém Městě pod Smrkem. Když totiž běžně přijdete na kruchtu, automaticky koukáte, kam se posadíte popřípadě se zdravíte s lidmi, kteří už na místě jsou. Až při velkém úklidu s hadrem a kbelíkem se to stalo. Za dveřmi opřený o zeď stojí mohutný rám a zády k návštěvám otočený obraz. Je špinavý, plný pavučin a z rámu padá cosi jako piliny červotoče. V kostele máme obraz? Otáčím ho a nechápu. Kde se tady vzal, jak dlouho tady stojí? Otázku položím ve staršovstvu a ticho, nikdo nic neví. Už je tam prý dlouho. Jak dlouho? Nikdo neví. Je náš? No asi je. Kde byl, odkud se vzal a kde býval pověšený? Nebo nám ho někdo daroval?

Ten obraz je prozatím hádankou. Nikdo si nepamatuje, že by někde visel. Ale když stojí v kostele, asi s ním nějak souvisí? Vzpomene si někdo? To je otázka i pro liberecké. Tušíte, kde se ten obraz vzal nebo viděli jste jej někde, někdy? Ozvěte se.

Moc děkuji. Eva Halamová